

MANUEL MARÍA cántalle ao poeta:

Xosé María Díaz Castro dos Villares
co corazón aberto cara a vida
escoito a túa voz estremecida
por altos, misteriosos ensoñares.

A túa mensaxe, senlleira e alcendida,
feita de abidueiras, nimbos e luares,
renunciacios, lembranzas e pesares
¡é colleita de amor, fonda ferida!

¡Ouh, palabra total; reigaña escura,
terra humana, carnal e namorada;
maravillosa luz, verdade amarga...!

Ti eres a nosa voz, sagrada e pura;
a fala de Galiza eternizada:
¡carballo da Terra Chá, rocha de Parga!

- Aos 25 anos da publicación de Nimbos.